

Som udgangspunkt for dette samarbejde er det nødvendigt at sikre den enkelte kunstner mere rum for sin egen afklaring og kunstneriske udvikling. Teatrets ledelse har derfor en opgave i at udvikle en organisation, som giver kunstnerne større frihed og selvstændighed.

Det Kongelige Teater skal samtidig være en åben kulturinstitution i dialog og samspil med omverdenen. Teatret skal fremme nye samarbejdsrelationer og større satsning på samproduktion med relevante partnere i ind- og udland.

Teatret skal være paraply for det ypperste inden for dansk teaterliv. Teatret skal være et *væksthus* for talenter og sikre en tilknytning til og samarbejde med de teaterrelaterede uddannelser.

Det Kongelige Teater skal i det 21. århundrede være stedet, hvor væsentlige samfundsmæssige temaer bringes i rampelyset, et *mødested* rundt om og ved siden af forestillingerne. Danmarks Nationalscene skal skabe rammerne for dialog mellem kunstnere, intellektuelle og samfundsforskere, mellem teater og uddannelsesinstitutioner og mellem teater og publikum. Teatret skal stå for oplysningsvirksomhed, foredragsvirksomhed m.v. med udgangspunkt i teatrets kunstneriske arbejde og herigennem bidrage til samfundsdebatten.

Det Kongelige Teater skal også satse på forestillinger for børn og samarbejde med danske børneteatre om forestillinger og oplevelser af kvalitet.

Det Kongelige Teater er og skal fortsat være hele landets teater. Ved Kongens Nytorv, på turne, i tv- og radiotransmissioner. Det Kongelige Teater skal være for alle danskere og kunne opleves af alle danskere. Det skal være en del af vores fælles referenceramme. At være landets nationalscene er også en forpligtelse til at skabe oplevelser og debat, der bevæger hele Danmark.

Det bygningsmæssige udgangspunkt er Det Kongelige Teater på Kongens Nytorv. Det Kongelige Teater er et teater af både ånd og mursten, og de planlagte nybygninger tager højde for dette. Det betyder, at vi også fremover vil kunne opleve både ballet, opera og skuespil på Gammel Scene.

Hvis større selvstændighed til de enkelte kunstarter, mere samarbejde på tværs af kunstarterne, stor åbenhed over for omverdenen og de nye tendenser i scenekunsten kombineres med respekt for traditionen og »stedets ånd« på Kongens Nytorv, vil Det Kongelige Teater også i

fremtiden kunne spille en afgørende rolle i udviklingen og synliggørelsen af dansk kultur.

Baggrunden

Som det fremgår af teaterhistorikeren Ole Nørlyngs historiske afsnit i Det Kongelige Teaters 10 års plan, har Det Kongelige Teaters bygnings- og driftsmæssige forhold været på den politiske dagsorden med jævne mellemrum.

I 1970'erne var det især teatrets forældede bygninger, som var i fokus. I 1980'erne var det fortrinsvis styrings- og kvalitetsmæssige problemer, som var i centrum.

Med henblik på at styrke Det Kongelige Teaters ledelse vedtog Folketinget den 17. december 1991 en ændring af teaterloven, som betød, at der blev udnævnt en bestyrelse for Det Kongelige Teater. Bestyrelsen skulle sammensættes af medlemmer, der tilsammen repræsenterede både kunstnerisk og erhvervsmæssig indsigt. Hovedsigtet med forslaget var at skabe det bedst mulige grundlag for, at Det Kongelige Teater kunne fungere administrativt og kunstnerisk optimalt.

En anden styringsmæssig nyskabelse var, at Folketingets partier fastlagde politiske 4-års aftaler med budgetsikkerhed i aftaleperioden og med tilhørende politiske krav til teatrets virksomhed. Den første fireårsaftale løb i perioden 1992-1994, den nuværende fireårstale gælder for perioden 1995-1999. De vigtigste målsætninger omhandler en højnelse af aktivitets- og kvalitetsniveauet, forenkling og samordning af overenskomsterne samt at bringe teatrets forestillinger ud til så stor del af befolkningen som muligt.

Det er regeringens opfattelse, at styringsmodellen har vist sig at fungere i praksis. Det Kongelige Teater har i de to aftaleperioder indfriet de politiske forventninger til institutionen. Generelt har Det Kongelige Teater udvist en aktivitetsfremgang i perioden 1992-1998. Særligt er der sket en fremgang i antallet af opførte værker og antallet af nyproduktioner. Udviklingen er vist i bilag 1. (Ikke optrykt her).

Teatrets mange forskellige overenskomster er blevet samlet og forenklet, så der nu er etableret to forhandlingsfællesskaber, et for det scenetekniske personale og et for det kunstneriske personale. Dog har balletdansernes forening endnu ikke ønsket at tilslutte sig forhandlingsfællesskabet. Det Kongelige Teater arbejder videre med at skabe grundlag for at også balletdanserne kan tilslutte sig. Samtidig er overenskomster-